

فزار

اسراری در فضایل زیارت و عزاداری

بر ابا عبد الله الحسین

به ضمیمه زیارت عاشورا

السید جلال السید جمال الحسینی

مترجم : حمیدرضا روحانی

برشته	حسینی، جلال السید جلال
عنوان قراردادی	الصرخه المرحومه، فارسی - عربی
عنوان	فریاد: ترجمه کتاب الصرخه المرحومه
تکرار نام پدیدآور	سید جلال السید جمال الحسینی
مشخصات نشر	قم، سمت خدای سبحان، ۱۳۹۷
مشخصات ناشری	ص ۸۰
شابک	ISBN:978-600-97430-2-5
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	کتابنامه به صورت زیرنویس
یادداشت	اثر حاضر ترجمه الصرخه المرحومه می باشد.
یادداشت	فارسی - عربی
موضوع	حسین بن علی (ع) امام سوم - ۴ - ۶۱ ق. آرامگاه - زیارت - احادیث
موضوع	زیارت - آداب و رسوم
موضوع	زیارت - احادیث
شماره افزوده	روحانی، حمیدرضا، مترجم
رده بندی کنگره	۱۳۹۷، ۴۰۴۱، ص ۵ ج ۲۶۳/۲ BP
رده بندی دیسی	۲۹۷/۷۶۴۵
شابک	۴۸۶۷۱۴۱

ف. یاد: ترجمه کتاب الصرخه المرحومه

اسراری در فضایل زیارت و عزاداری بر ابا عبدالله الحسین علیه السلام

مولف: سید جلال السید جمال الحسینی

مترجم: حمیدرضا روحانی

ناشر: سمت خدای سبحان

چاپ: اول ۱۳۹۷

قیمت: ۴۰۰۰ تومان

تیراژ: ۵۰۰

گرافیک و صفحه آرایی: فدک

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۴۳۰-۲-۵

انتشارات سمت خدای سبحان

فروشگاه اینترنتی: samtekhoda.org

سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۶۷۲۱۱۵۱۵۱۵

تلفن تماس: ۰۲۵۳۷۷۴۳۷۰۵

«فهرست مطالب»

۹	مقدمه اول: سوز نهفته
۱۰	مقدمه دوم: یادداشت هر قدم
۱۲	مقدمه سوم: توضیح درباره زیارت و برکات آن
۲۰	مقدمه چهارم: امام - حسین - برای زائرینش دعا می‌کند

«شرح روان و آسان»

۳۴	عنوان اول: بیان بلندی مقام و منزلت اهل بیت
۳۵	عنوان دوم: دعا برای زائران
۳۶	عنوان سوم: نیت (و انگیزه) زائران
۵۰	عنوان چهارم: خصلت زائران
۵۱	عنوان پنجم: هدف زائران
۵۴	عنوان ششم: دعا برای این دسته از زائران
۵۹	عنوان هفتم: ناصبی‌ها و زائرین

- عنوان هشتم: استواری و پابند بودن زائران ۶۰
- عنوان نهم: دعا برای تک تک اعضای زائران ۶۲
- عنوان دهم: فریاد (و شیون) زائران ۶۳
- عنوان یازدهم: زائران، امانت امام «نزد پروردگار ۶۴
- عنوان دوازدهم: بلندی مقام زیارت ۶۵
- عنوان سیزدهم: دستور به زیارت ۶۸
- عنوان چهاردهم: دعا و اهل آسمان برای زائران ۶۹
- عنوان پانزدهم: دستور اکبریه به زیارت ۷۰
- عنوان شانزدهم: تعجب از روی گردانی این خیر و برکت ۷۱
- به ضمیمه زیارت عاشورا ۷۴

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس آن تعالی را که سخنوران به ستایشش نرسند، و شمارش گران نتواند نعمتهایش را احصا کنند، و تلاش گران نتواند حقش را ادا کنند.

و درود بر فرستاده اش پیاپی رسم و پیشوای امامان و نورافشان امت، و بر خاندانش که چراغ روشن تاریکی ها و دستگیره محکم (الهی) هستند، درود فراوان بر آنهاست.

● در تعدادی از منابع حدیثی، روایتی با سند صحیح توسط معاویه بن وهب «از امام صادق (ع) در عظمت مقام زیارت کنندگان سید الشهداء (ع) نقل شده است که ابتدا به ذکر این منابع می پردازم و سپس روایت را از کتاب «وسائل الشیعة» شیخ حرّ عاملی (ع) برایتان نقل می کنم.

۱. طبق اصطلاح امروزه، روایتی را گویند که تمامی روایتان آن شعبه و مورد اعتماد باشند.

الكافي: ج ٤ ص ٥٨٢، باب فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام

كامل الزیارات: ص ١١٦.

ثواب الاعمال: ص ٩٤، ثواب کسی که امام حسین علیه السلام را زیارت کند.

بخار الانوار: ج ٩٨ ص ٨ و ٥١.

وسائل الشیعة: ج ١٤ ص ٤١١.

مسندركب السلف: ج ١٠ ص ٢٣٠.

اما قبل "مل رحمت معاویة بن وهب، به ذکر چند مقدمه
پیرامون عظمت زیارت شونده و زیارت کننده و اصل زیارت
می پردازم تا اهمیت این روایت روشن تر گردد.

مقدمه اول

سوز نهفته

عَنْ ابْنِ سَيَّانٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُعَاذٍ رضی الله عنه قَالَ: نَظَرَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله إِلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ رضی الله عنه وَهُوَ مُقْبِلٌ فَأَجْلَسَهُ فِي حِجْرِهِ وَقَالَ: إِنَّ لِقَالَ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا.

ثُمَّ قَالَ صلی الله علیه و آله: بِأَبِي قَتِيلٍ كُلِّ عَبْرَةٍ.

قِيلَ: وَمَا قَتِيلٌ كُلِّ عَبْرَةٍ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ؟

قَالَ: لَا يَذْكُرُهُ مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكَى.

امام صادق رضی الله عنه فرمودند: پیامبر صلی الله علیه و آله به حسین بن علی رضی الله عنه که به سمت او می آمد توجهی نموده او را در دامن خود نشانیدند و فرمودند: به راستی برای کشته شدن حسین رضی الله عنه سوزی در دل های مؤمنان نهفته است که هرگز سرد نخواهد شد.

سپس امام صادق رضی الله عنه فرمودند: پدرم فدای کشته هر اشکی باد!

پرسیدند: ای پسر رسول خدا، کشته هر اشکی یعنی چه؟
حضرت علیه السلام فرمودند: مؤمنی، او را به یاد نمی آورد مگر این که
مگرید.^۱

مقدمه دوم

پاداش هر قدم

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ ثَوْرٍ بْنِ أَبِي فَاخْتَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام:
يَا حُسَيْنُ مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عليه السلام إِنَّ
كَانَ مَتَابِعًا كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ سِتْرٌ مِنْ عَذَابِ سَيِّئِهِ حَتَّى إِذَا صَارَ فِي
الْخَبَرِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْمُنْجِحِينَ الْمُنْجِحِينَ حَتَّى إِذَا قَضَى مَنَابِكَ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ
الْقَائِزِينَ حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنَّ رَسُوْلَ اللَّهِ بِهِ يُتْرَكُ
السَّلَامَ وَيَقُولُ لَكَ: اسْتَثْنَيْتَ الْعَمَلَ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا بَعْدَهُ.

حسین بن ثور بن ابی فاخته روایت کرده است که علیه السلام فرمود:
صادق علیه السلام فرمودند: ای حسین (بن ثور)! هر کس پیاده قصد
زیارت قبر حسین بن علی علیه السلام از منزلش بیرون آید خداوند به ازای
هر گامی که برمی دارد حسنه‌ای برایش می‌نویسد و گناهی از او

۱. مستدرک الوسائل: ج ۱۰ ص ۳۱۸.

پاک می‌کند؛ هنگامی که به حائر (حسینی) برسد خداوند او را در زمره اصلاح‌گران برگزیده قرار می‌دهد؛ زمانی که مناسک و اعمالش را تمام کند خداوند او را از افراد ظفرمند و پیروز ثبت می‌کند؛ وقتی که قصد بازگشت نماید فرشته‌ای نزد او آمده، به او می‌گوید: سلامتی رسول خدا ﷺ به تو سلام می‌رساند و می‌فماید: محبت را از نو آغاز کن که خداوند (گناهان) گذشته‌ات را ببخشد.^۱

عَنْ بَشِيرِ الدَّهَّانِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ﷺ قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَخْرُجُ إِلَى قَبْرِ الْحُسَيْنِ ﷺ قُلُّهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِهِ بِأَوَّلِ خُطْوَةٍ مَغْفِرَةٌ ذُنُوبِهِ؛ ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يُقَدِّسُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيَهُ قَآذِرٌ أَتَاهُ نَجَاتٌ مِنْهُ فَقَالَ: عَبْدِي سَلْنِي أُعْطِكَ، أَدْعُنِي أُجِيبَكَ، أَطْلُبْ مِنِّي أُعْطِكَ، سَلْنِي حَاجَةً أَقْضِيهَا لَكَ. قَالَ: وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ﷺ وَحَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُعْطِيَ مَا يُنْزَلُ.

بشیر دهان (روغن فروش) نقل می‌کند: از امام صادق (ع) شنیدم که فرمودند: شخصی که به زیارت قبر امام حسین (ع) می‌رود، زمانی که از خانواده‌اش جدا می‌شود با اولین گامی که برمی‌دارد تمامی گناهانش آمرزیده می‌شود، سپس با هر گامی که برمی‌دارد پیوسته تقدیس می‌شود تا به قبر (مطهر) برسد، و هنگامی که به آنجا رسید خداوند متعال او را خوانده با وی مناجات می‌کند و

۱. کامل‌الزیارات: ص ۱۳۲.

می‌فرماید: بنده من! از من بخواه تا به تو عطا کنم، من را بخوان تا اجابت نمایم، از من بطلب تا به تو بدهم، حاجتی از من بخواه تا بابت روا سازم.

بشیر دهان می‌گوید: و امام صادق علیه السلام فرمودند: و بر خداوند، حق ثابت لازم است آنچه را بذل کرده، عطا فرماید.^۱

مقدمه سوّم

توضیحی در باره زیارت و برکات آن

هِشَامُ بْنُ سَالِمٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام - حَدَّثَنَا طَوِيلٌ - قَالَ: أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ: يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، هَلْ يُزَارُ وَالِدُهُ؟

قَالَ: فَقَالَ: نَعَمْ، وَيُصَلَّى عِنْدَهُ، وَقَالَ: يُصَلِّي خَلْفَهُ ثُمَّ يُتَقَدَّمُ عَلَيْهِ.

قَالَ: فَمَا لِمَنْ أَتَاهُ؟

قَالَ: الْجَنَّةُ إِنْ كَانَ يَأْتُمُّ بِهِ.

قَالَ: فَمَا لِمَنْ تَرَكَهُ رَغْبَةً عَنْهُ؟

قَالَ: الْحَسْرَةُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ.

قَالَ: فَمَا لِمَنْ أَقَامَ عِنْدَهُ؟

۱. کامل‌الزیارات: ص ۱۳۲.

قَالَ: كُلُّ يَوْمٍ بِأَلْفِ شَهْرٍ.

قَالَ: فَمَا لِلْمُتَّقِينَ فِي خُرُوجِهِ إِلَيْهِ وَالْمُتَّقِينَ عِنْدَهُ؟

قَالَ: دِرْهَمٌ بِأَلْفِ دِرْهَمٍ.

قَالَ: فَمَا لِمَنْ مَاتَ فِي سَفَرِهِ إِلَيْهِ؟

قَالَ: شَيْعَةُ الْمَرْبُوكَةِ تَأْتِيهِ بِالْحَتَّوِطِ وَالْكِسُوفَةِ مِنَ الْجَنَّةِ وَتُصَلِّي عَلَيْهِ إِذَا كَفَّرَ عَنْهُ فَتُكْفَاهُ وَتَقْرُشُ لَهُ الرِّيحَانِ تَحْتَهُ وَتَذْفَعُ الْأَرْضَ حَتَّى تُصَوِّرَ مِنْ بَيْرٍ يَدَاهُ مَسِيحَتَانِ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ، وَمِنْ خَلْفِهِ مِثْلُ ذَلِكَ وَعِنْدَ رَأْسِهِ مِثْلُ ذَلِكَ وَعِنْدَ جُلُوبِهِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَى قَبْرِهِ وَيَدْخُلُ عَلَيْهِ وَوَحْشًا وَزَيْتَانًا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ.

قُلْتُ: فَمَا لِمَنْ صَلَّى عِنْدَهُ؟

قَالَ: مَنْ صَلَّى عِنْدَهُ رَكْعَتَيْنِ لَمْ يَسْأَرْهُ اللَّهُ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ.

قُلْتُ: مَا لِمَنْ اغْتَسَلَ مِنْ مَاءِ الْفَرَاتِ ثُمَّ أَتَاهُ؟

قَالَ: إِذَا اغْتَسَلَ مِنْ مَاءِ الْفَرَاتِ وَهُوَ يُرِيدُهُ تَسَاقُطًا حَسَمَ خَطَايَاهُ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ.

قَالَ: قُلْتُ: فَمَا لِمَنْ يَجْهَرُ إِلَيْهِ وَلَمْ يَخْرُجْ لِعَلَّةٍ تُصِيبُهُ [لِقَوْلِهِ نَصِيحًا]؟

قَالَ: يُعْطِيهِ اللَّهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَلْفَتَهُ مِثْلَ أَحَدٍ مِنَ الْحَسَنَاتِ، وَيُخْلِفُ عَلَيْهِ أَضْعَافَ مَا أَتَقَى وَيَصْرِفُ عَنْهُ الْبَلَاءَ مِمَّا قَدْ نَزَلَ لِنَصِيحَتِهِ وَيُدْفَعُ عَنْهُ وَيُحَفِّظُ فِي مَالِهِ.

قَالَ: قُلْتُ: فَمَا لِمَنْ قُتِلَ عِنْدَهُ جَارٌ عَلَيْهِ سُلْطَانٌ فَقَتَلَهُ؟

قَالَ: أَوَّلُ قَطْرَةٍ مِنْ دَمِهِ يُغْفَرُ لَهُ بِهَا كُلُّ خَطِيئَةٍ وَتُغْسَلُ طَبِئَتُهُ الَّتِي مِنْ خَلْقِ الْمَلَائِكَةِ حَتَّى تَخْلُصَ كَمَا خَلَصَتِ الْأَنْبِيَاءُ الْمُخْلِصِينَ [الْمُخْلَصُونَ] وَيَذْهَبَ عَنْهَا مَا كَانَ خَالِطَهَا مِنْ أَجْنَاسٍ طَبِئِ أَهْلِ الْكَفْرِ، وَيُغْسَلُ قَلْبُهُ وَيُنَشَّأُ وَيَمْلَأُ إِنَانًا فَيَلْقَى اللَّهَ وَهُوَ مُخْلَصٌ مِنْ كُلِّ مَا يُخَالِطُهُ الْأَبْدَانُ الْقُلُوبُ.

وَيَكْتُمُهَا فِي أَهْلِ بَيْتِهِ وَالْفَرِّ مِنْ إِخْوَانِهِ، وَتَوَلَّى الصَّلَاةَ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ جَرَّيْلَ بِنْدِكَ الْمَوْتِ «، وَيُؤْتَى بِكَتِفِهِ وَخُطْبِهِ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُوضَعُ قَبْرُهُ عَلَيْهِ، وَيُوضَعُ لَهُ مَصَابِيهُ فِي قَبْرِهِ، وَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ مِنَ الْجَنَّةِ، وَتَأْتِيهِ الْمَلَائِكَةُ بِسُرْبٍ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُزَوِّجُهُ بَعْدَ ثَمَانِيَةِ عَشَرَ يَوْمًا إِلَى حَظِيرَةِ الْقُدُّسِ فَلَا يَزَالُ فِيهَا حَتَّى يُرِيدَ اللَّهُ حَتَّى تُصِيبَهُ الثَّقَفَةُ الَّتِي لَا تُبْقِي شَيْئًا.

فَإِذَا كَانَتِ الثَّقَفَةُ الثَّانِيَةُ وَخَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ كَانَ أَوَّلُ مَا يُصَافِحُهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَوْصِيَاءَ وَيُبَشِّرُونَهُ وَيَهْدُونَهُ إِلَى الزَّوْنَةِ، وَيَقِيمُونَهُ عَلَى الْحَوْضِ فَيَشْرَبُ مِنْهُ وَيَسْتَقِي مِنْ أَحَبِّ.

قُلْتُ: فَمَا لِمَنْ حُبِسَ فِي إِثْنَانِهِ؟

قَالَ: لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ يُحْبَسُ وَيَعْتَمُ فَرْخَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

قُلْتُ: فَإِنْ ضُرِبَ بَعْدَ الْحَبْسِ فِي إِثْنَانِهِ؟

قَالَ: لَهُ بِكُلِّ ضَرْبَةٍ حُورَاءٌ وَبِكُلِّ وَجَعٍ يَدْخُلُ عَلَيْهِ أَلْفُ أَلْفِ حَسَنَةٍ.

وَيُخَوِّتُ بِهَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفٍ سَيِّئَةٍ، وَيُرْفَعُ لَهُ بِهَا أَلْفُ أَلْفٍ دَرَجَةٍ، وَيَكُونُ مِنْ مُعَذِّبِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى يَفْرَغَ مِنَ الْحِسَابِ، وَيُصَافِحُهُ حَمَلَةُ الْعَرْشِ وَيَقَالُ لَهُ: سَلْ مَا أَوْفَيْتَ.

وَيُؤْتَى بِضَارِبِهِ لِلْحِسَابِ فَلَا يُسْأَلُ عَنْ شَيْءٍ وَلَا يُخْتَسَبُ بِشَيْءٍ، وَيُؤْخَذُ بِهِ عَنَبٌ حَمِيمٌ يُنْتَهَى بِهِ إِلَى مَلَكٍ فَيُحْيِيهِ وَيُتَجَفَّهُ بِشَرِيَّةٍ مِنَ الْحَمِيمِ وَشَرِّهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَيُوضَعُ عَلَى مَقَالٍ فِي النَّارِ، وَيَقَالُ لَهُ: ذُقْ مَا قَدَّمْتَ يَذَاقُ فَيَمُوتُ أَيْ هَذَا الَّذِي ضَرَبْتَهُ وَهُوَ وَقَدْ أَلَّفَ رَسُولُهُ، وَيُؤْتَى بِالْمَضْرُوبِ إِلَى سَائِبٍ جَهَنَّمِ يَقَالُ: انْظُرْ إِلَى ضَارِبِكَ وَمَا قَدْ لَقِيَ فَيَهْلُ شَقِيَّتَ صَدْرِكَ وَقَدْ امْتَصَّ لَكَ رَنَّهُ.

فَيَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اصْرَبَ لِي وَلَوْ لِدَا رَسُولُهُ.

هشام بن سالم در حدیثی طولانی، از حضرت ابی عبدالله امام صادق (ع) نقل کرده است که شخصی نزد آن حضرت (ع) مشرف شد و به آن جناب عرضه داشت:

ای پسر رسول خدا (ص) آیا پدر شما (امام حسین (ع)) را می توان زیارت کرد؟

حضرت (ع) فرمودند: بلی، نزد قبر هم می توان نماز خواند؛ و نماز را باید پشت قبر به جا آورد نه جلوی آن.

آن شخص عرض کرد: کسی که آن حضرت (ع) را زیارت کند چه پاداشی دارد؟

حضرت: «فرمودند: اجر او بهشت است مشروط به این که شیمه و پیرو آن حضرت باشد».

عرضه داشت: کسی که از روی بی رغبتی و بی میلی زیارت آن حضرت را ترک کند چه خواهد دید؟

حضرت: «فرمودند: روز حسرت (روز قیامت)، حسرت می خورد».

عرض کرد: اجر و ثواب کسی که نزد قبر آن جناب اقامت گزیند چیست؟

حضرت: «فرمودند: هر روز آن حامل هزار ماه است».

عرض کرد: کسی که به مدت آن حضرت متحمل هزینه و خرج شود و نزد قبر (مطهر) هم رینه کند چه مزدی دارد؟

حضرت: «فرمودند: در مقابل یک درهم، که خرج کرده هزار درهم (می گیرد)».

عرض کرد: اجر کسی که در سفر زیارت آن حضرت فوج کند چیست؟

حضرت: «فرمودند: فرشتگان تشییعش کرده، برای او حنوط و لباس (و پارچه) از بهشت می آورند، و وقتی کفن شد بر او نماز می خوانند و روی کفنش، کفن دیگری می نهند، و زیر او را (درون قبر) با گل ها فرش می نمایند، و زمین را چنان رانده و کنار می برند

که از جلو و از پشت و جانب سر و سمت پا به فاصله سه میل^۱ دیده می شود، و از بهشت دری به قبرش باز می شود و تا برپایی قیامت نسیم و بوی خوش بهشتی بر او می وزد.

هشام می گوید: محضر مبارکش عرضه داشتیم: اجر و ثواب کسی که قبر آن حضرت نماز بگزارد چیست؟

حضرت فرمودند: هر کس نزد قبر مطهرش دو رکعت نماز به جا آورد و بزی را از خداوند درخواست نمی کند مگر آن که خداوند آن را به او عطا می کند.

عرضه داشتیم: اجر کسی که با آب فرات غسل کند سپس به زیارت آن جناب برود چیست؟

حضرت فرمودند: زمانی که شخص به قصد زیارت، با آب فرات غسل نماید تمامی گناهانش پاک می گردد به مانند روزی که مادرش او را زاده بود.

راوی می گوید: عرض کردم: اجر کسی که دیگری را به زیارت قبر آن حضرت بفرستد اما خودش چه بسا به خاطر پیشامدی (یا کم بهره گی) به زیارت نرود چیست؟

حضرت فرمودند: خداوند به ازای هر دره می که خرج کرده، حسناتی همانند کوه احد به او عطا می فرماید و چند برابر

۱. هر سه میل یک فرسخ است یعنی مسافتی حدود ۵۰۰۰ متر.

آنچه خرج کرده برایش جایگزین می‌کند، و بلایای حتمی را که قرار بود دچارش شود از او دور می‌کند و دفع می‌نماید، و از مال و دارائی او حفاظت می‌کند.

راوی گفت: عرضه داشتم: اجر کسی که نزد آن حضرت کشته شود چیست؟ (مثلاً) سلطان ظالمی او را بکشد؟

حضرت علیه السلام فرمودند: با ریختن اولین قطره خونش تمامی گناهانش آمرزیده گردد و ملانکه، طینتی را که از آن آفریده شده بود غسل می‌دهند، او هم مانند انبیا پاک و خالص گردد و آنچه از جنس طینت اهل کفر با طینت او آمیخته شده زدوده گردد، و نیز قلبش شسته شود و سینه‌اش گسرده از ایمان پُر شود سپس در حالی که از تمامی آلودگی‌های جسمی و روحی پاک و خالص شده خدا را ملاقات می‌کند.

و برایش مقرر می‌گردد که خانواده و هزار نفر از برادران ایمانی خود را شفاعت کند. و فرشتگان به همراه جبرئیل و ملک الموت عهده‌دار نماز (میت) او می‌گردند، و کفن و حنوطش را بهشت آورده می‌شود، و قبرش وسیع می‌شود و چراغ‌هایی در آن قرار می‌دهند، و دری از بهشت برایش باز می‌گردد، و فرشتگان تحفه‌هایی از بهشت برایش می‌آورند، و پس از هیجده روز به حظیره القدس (بهشت) برده می‌شود و پیوسته در آنجا با اولیاء خدا خواهد بود تا زمان دمیده شدن نفخه‌ای که هیچ چیز را باقی

پنمی گذارد، و وقتی نفخه دوم دمیده شد و از قبر بیرون آمد اولین کسی که با او مصافحه می کند رسول خدا ﷺ و امیرالمؤمنین ؑ و اوصیا (ائمۀ زه) خواهند بود که او را بشارت می دهند و می گویند: ای پادشاه! و سپس او را کنار حوض کوثر می آورند و از آن می نوشد و نیز به هر کس که دوست داشته باشد می نوشاند. عرس کرام: کسی که به خاطر زیارت آن حضرت زندانی شود چه پاداشی دارد؟

حضرت ؑ فرمودند: در مقابل هر روزی که زندانی شده و غمگین گشته سرور و شادی تا قیامت بر او داده می شود و اگر به خاطر زیارت، هم زندانی شود و هم تنگ بخورد در قبال هر ضربه ای یک حوریه و به ازای هر دردی که بر پیکرش وارد می شود هزار هزار (یک میلیون) حسه نصیبش می گردد و هزار هزار (یک میلیون) گناه از او محو می شود و هزار هزار (یک میلیون) درجه بالا می رود و هم صحبت رسول خدا ﷺ تا از حساب فارغ گردد، سپس آن فرشتگانی که حامل عرش هستند او را مصافحه می کنند، و به او گفته می شود: آنچه دوست دارم بخواه.

و کسی که او را تنگ زده برای حساب حاضر می کنند پس هیچ سؤالی از او نمی کنند و بدون آنکه اعمالش را حسابرسی کنند دو بازویش را گرفته او را به فرشته ای تحویل می دهند که با جرعه ای

از حمیم^۱ و جرحه‌ای از غسلین^۲ از او پذیرایی کند، و سپس روی تکه‌ای سرخ از آتش قرارش می‌دهند و به او گفته می‌شود: بچش چیزی را که با دستانت پیش فرستادی و این شخص را به خاطر زیارت خدا و رسول خدا بکشد زدی. و در این هنگام زائر را نزدیک در جهنم می‌آورند و به او می‌گویند: به کسی که تو را زده و آنچه بر سرش آمده بنگر؛ آیا از این که او را به خاطر تو قصاص گرفت دلت آرام گرفت؟

پس (او در جواب) می‌گوید: حمد و سپاس خدا را که انتقام من و فرزند رسول خود را از او گرفت.^۳

امام حسین برای زائرینش می‌کشد

عن عبد الله بن بكر الأزجاني قال: صحبت أبا عبد الله عليه السلام في مكة من المدينة فنزلنا منزلاً يقال له: عسفان ... إلى أن يقول: ... جعلت فداك، أَخْبِرْنِي عَنِ الْحُسَيْنِ لَوْ نُبِشَ كَانُوا يَجِدُونَ فِي قَبْرِهِ شَيْئاً؟

۱. آب داغ جهنم.

۲. چرکی که از پوست و گوشت دوزخیان جاری می‌باشد.

۳. کامل‌الزیارات: ص ۱۲۳.

قَالَ: يَا ابْنَ بَكْرٍ، مَا أَعْظَمَ مَسَائِلَكَ! الْحُسَيْنُ مَعَ أَبِيهِ وَأُمِّهِ وَأَخِيهِ
الْحُسَيْنِ فِي مَنْزِلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَحْيُونَ كَمَا يَحْيَا وَيُزْزَوْنَ كَمَا يُزْزَى، فَلَوْ
نُبِشَ فِي أَيْامِهِ لَوُجِدَ، فَأَمَّا الْيَوْمَ فَهُوَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّهِ يَنْظُرُ إِلَى مُعْشَرِهِ
وَيَنْظُرُ إِلَى الْعَرْشِ مَتَى يُؤْمَرُ أَنْ يَحْمِلَهُ، وَإِنَّهُ لَعَلَى يَمِينِ الْعَرْشِ مُتَعَلِّقٌ
يَقُولُ: تَاللَّهِ، أَنَا لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَإِنَّهُ لَيَنْظُرُ إِلَى زُؤَارِهِ وَهُوَ أَغْرَفُ
بِهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ وَيَذَرُ جَانِبَهُمْ وَيَضْرِبُ لِيهِمْ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ
أَحَدِكُمْ بِوَلَدِهِ بِنَاكِ بَخْلِهِ، وَإِنَّهُ لَيَرَى مَنْ يَنْكِهَ فَيَسْتَغْفِرُ لَهُ رَحْمَةً لَهُ،
وَيَسْأَلُ أَبَاهُ الْأَسْفَهَارَ: لَوْ تَعْلَمُ أَيُّهَا الْبَاكِي مَا أُعِدَّ لَكَ لَقَرِخَتْ
أَكْثَرُ مِمَّا جَزَعْتَ.

وَيَسْتَغْفِرُ لَهُ رَحْمَةً لَهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَ نِكَاحَهُ مِنَ الرِّبَاكِ فِي السَّمَاءِ وَفِي
الْأَعَارِ، وَيَنْقَلِبُ وَمَا عَلَيْهِ مِنْ دَنْبٍ.

عبد الله بن بکر آرچانی گوید: از مدینه با امام صادق (ع) به
سمت مکه همسفر شدم، بین راه در منزلی به نام خسفان توقف
نمودیم ... تا آنجا که می گوید: به امام صادق (ع) عرض کردم:
فدایت شوم، از امام حسین (ع) برایم بگویید؛ اگر مرقش را
بشکافند آیا چیزی در قبرش می یابند؟ حضرت فرمودند: ای
بسر بکر، چه سؤال های بزرگی می پرسی؟! امام حسین (ع) با
پدرش و مادرش و برادرش امام حسن (ع) در منزل رسول خدا (ص)
می باشند و همانند آن حضرت از طرف پروردگار اکرام می شوند

و روزی داده می‌شوند؛ اما اگر در همان روزهای پس از شهادتش) قبرش شکافته می‌شد، در آنجا بود ولی اکنون نزد پروردگارش زنده است و روزی داده می‌شود و لشکرگاه خود را تماشا می‌کند و عرش را می‌نگرد که چه زمانی دستور حمل آن به او داده می‌شود.

به راستی! او که جانب راست عرش است به خداوند متعال عرش می‌دارد. پروردگارا! به وعده‌ای که به من داده‌ای تحقق ببخش (و به آن وفا کن)!

همانا او زارش را نگاه می‌کند و به آنها و نام پدرانشان و درجانشان نزد خداوند نگاه است بهر از آگاهی شما به فرزندانان و آنچه در خانه دارید. و آنچه در گریه کننده‌اش را می‌بیند سپس از روی رحمت و مهربانی پیش طلب آمرزش می‌کند و از پدرش هم درخواست می‌نماید که بری گریه کننده طلب آمرزش کند، و خطاب به او می‌گوید: ای گریه کننده، اگر بدانی که چه برایت فراهم گشته شادیت بیش‌تر از ناراحتی و بی‌تابی است می‌شد.

پس هر فرشته‌ای که در آسمان یا در حائر (حسینی) است و صدای گریه او را می‌شنود باید برای او استغفار کند. و آن گریه کننده در حالی که هیچ گناهی ندارد بر می‌گردد.^۱

۱. کامل الزیارات: ص ۳۲۷.

□ پس از آنکه این چهار مقدمه، روایت معاویه بن وهب از حضرت صادق علیه السلام برایتان نقل می‌کنم:

... مُعَاوِيَةَ بْنِ وَهَبٍ قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقِيلَ لِي: ادْخُلْ، فَدَخَلْتُ فَوَجَدْتُهُ فِي مَصَلَاةٍ مُجْدِسَةٍ لِي قَضَى صَلَاتَهُ فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ يُتَاجَى رَبَّهُ وَهُوَ يَقُولُ:

يَا مَنْ خَصَّنَا بِالْكَرَامَةِ وَخَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ وَوَعَدَنَا الدُّنْيَا وَأَعْطَانَا عِلْمَ مَا مَضَى وَمَا بَقِيَ وَجَعَلَ أَفْنِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْنَا اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَانِي وَلِرِزَّائِرِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا الَّذِينَ أَنْفَقُوا أَمْوَالَهُمْ وَأَشْخَصُوا أَبْدَانَهُمْ رَغْبَةً فِي بِرِّنَا وَرَجَاءً لِمَا عِنْدَكَ فِي صَلَاتِنَا وَسُرُوراً أَدْخَلُوهُ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجَابَةً مِنْهُمْ لِأَمْرِنَا وَغَيْظاً أَدْخَلُوهُ عَلَى عَدُوِّنَا أَرَادُوا بِذَلِكَ رِضَالَكَ.

فَكَافَاهُمْ عَنَّا بِالرِّضْوَانِ وَاکْتَلَاهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاخْلَفَ عَلَى أَهْلِهِمْ وَأَوْلَادِهِمُ الَّذِينَ خَلَقُوا بِأَحْسَنِ الْخَلْقِ وَاصْحَبَهُمْ وَانْحَبَهُمْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ

عَنِيدٍ وَكُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ شَدِيدٍ وَشَرِّ شَيْطَانٍ الْحَيِّ وَالْإِنْسِ
وَأَعْطِهِمُ الْفَضْلَ مَا أَمَلُوا مِنْكَ فِي غُرَبَتِهِمْ عَنْ أَوْطَانِهِمْ وَ مَا أَتَرُونَا بِهِ
عَلَى أَيْتَانِهِمْ وَأَهَالِيهِمْ وَقَرَابَاتِهِمْ.

اللَّهُمَّ إِنَّ أَعْدَاءَنَا عَابُوا عَلَيْهِمْ خُرُوجَهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُهُمْ ذَلِكَ عَنِ
الشُّخُوصِ إِلَيْنَا وَخِلَافًا مِنْهُمْ عَلَى مَنْ خَالَفَنَا،

فَارْحَمْنَا بِكَ الْوُجُوهَ الَّتِي قَدْ غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي
تَقْلِبُ عَلَمَ مِرَّةٍ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ﷺ وَارْحَمْ تِلْكَ الْأَعْيُنَ الَّتِي جَرَتْ دُمُوعُهَا
رَحْمَةً لَنَا وَارْحَمْ تِلْكَ الْأَرْبَابَ الَّتِي جَرَعَتْ وَاحْتَرَقَتْ لَنَا وَارْحَمْ الصَّرَخَةَ
الَّتِي كَانَتْ لَنَا، اسْتَمِعْ إِنِّي اسْتَدْعُكَ تِلْكَ الْأَنْفُسُ وَتِلْكَ الْأَيْدِي حَتَّى
تُؤَاوِيَهُمْ عَلَى الْخَوَاضِ بِمَنْ يَغْطِشُ.

فَمَا زَالَ وَهُوَ سَاجِدٌ يَدْعُو بِمَنْ يَغْطِشُ.

فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ لَوْ أَنَّ هَذَا الَّذِي تَبِعْتُ مِنْكَ كَانَ لِمَنْ
لَا يَعْرِفُ اللَّهَ لَطَنْتُ أَنْ النَّارَ لَا تَطْعَمُ مِنْهُ شَيْئًا، وَاللَّهُ أَقْبَرُ تَبِعْتُ أَنِّي كُنْتُ
رُزْتُهُ وَلَمْ أَحْجِ.

فَقَالَ لِي: مَا أَقْرَبَكَ مِنْهُ! فَمَا الَّذِي يَمْنَعُكَ مِنْ زِيَارَتِهِ؟ ثُمَّ قَالَ: يَا
مُعَاوِيَةُ لِمَ تَدْعُ ذَلِكَ؟

قُلْتُ: لَمْ أَذَرْ أَنْ الْأَمْرَ يَبْلُغْ هَذَا كَلَّهُ.

قَالَ: يَا مُعَاوِيَةُ، مَنْ يَدْعُو لِزَوَّارِهِ فِي السَّمَاءِ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ.

روایت امام صادق (ع) به معاویه بن وهب

يَا مُعَاوِيَةُ، لَا تَدْعُهُ فَمَنْ تَرَكَهُ رَأَى مِنَ الْخَسْرَةِ مَا يَسْتَشْي أَنْ قَبْرُهُ كَانَ عِنْدَهُ.

أَمَّا تُحِبُّ أَنْ يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَسَوَادَكَ فَيَمُنْ يَدْعُو لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةُ وَالْأَئِمَّةُ؟

أَمَّا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا مِمَّنْ يُنْقَلِبُ بِالْمَغْفِرَةِ لِمَا مَضَى وَيُغْفَرُ لَهُ ذُنُوبُ سَبْعِينَ مِائَةً؟

أَمَّا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا مِمَّنْ تُصَافِحُهُ الْمَلَائِكَةُ؟

أَمَّا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فَمِنْ تَخْرُجُ وَلَيْسَ لَهُ ذَنْبٌ قَبِيحٌ بِهِ؟

أَمَّا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا مِمَّنْ يُصَافِحُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟

معاویه بن وهب گوید: برای من است که خدمت امام صادق (ع) اجازه خواستم، به من گفته شد: وارد شو.

به نزد امام (ع) وارد شدم و او را در عبادتگاه دیدم؛ پس نشستم تا نمازش را به جا آورد و شنیدم که با پروردگار این گونه مناجات می کرد:

ای آنکه ما را به کرامت خود اختصاص دادی، و جانشبی (پیامبر (ص)) را تنها به ما سپردی، و به ما وعده شفاعت دادی، و علم گذشته و آینده را به ما ارزانی فرمودی، و دل های گروهی از

مردمان را شیفته ما ساختی، من و برادرانم و زیارت کنندگان قبر امام حسین «را ببخشای! آنان که به سبب اشتیاق در نیکی به ما و امید به پاداش‌هایی که به‌خاطر دوستی و پیوند با ما نزد توست و برای شادمان نمودن پیامبر تو» و پذیرفتن فرمان ما و خشمگین ساختن دشمنان ما دارای خویش را انفاق نموده، به روی ما سپار شده‌اند و از این کار، خوشودی تو را می‌جویند، پس آنان را از جانب ما به رضایت و خوشودی خود پاداش ده، شب و روز ایشان حفظ نما و در غیابشان، خانواده و فرزندان آنان را به نیکیی سرپرستی کن، همراه آنان باش و شر هر گردنکش خیره‌سر و سرآفریده ناتوان و توانمند و شر شیطان‌های انس و جن را از آنان دور گردان و بر غریب از وطن‌هایشان و برگزیدن ما بر فرزندان و خانواده‌ها و بستگان‌شان برترین پاداشی را که آرزو دارند به آنان عطا فرما.

خداوند! دشمنان ما سفر زیارت را بر آنها می‌گیرند و این خرده‌گیری دشمنان، آنان را از راهسپاری به سوی ما باز داشته است، و برای مخالفت با دشمنان ما حرکت می‌کنند،

پس بر رخسارهایی که آفتاب رنگش را دگرگون ساخته رحمت فرما و بر این گونه‌ها که بر روی گودال (مزار) امام حسین «نهاد» شده رحمت فرما و بر این چشم‌ها که به‌خاطر مهرورزی به ما

روایت امام صادق (ع) به معاویه بن وهب

اشکبار شده رحم کن و بر این دله‌ها که برای ما بی‌تاب و سوزان است ترحم فرما و بر این فریادها (و شیون‌ها) که برای ما سر می‌دهند رحمت فرست.

حداوندا این جان‌ها و پیکرها را به تو می‌سپارم تا در روز تشنگم از حوض کوثر به آنها وفا کنی و سیرابشان نمایی.

پس امام (ع) پیوسته در سجده این دعا را زمزمه می‌فرمود، سپس آنگاه که دعای او به پایان برد عرض کردم:

فدایت کردم! اگر این دعا را که از شما شنیدم در حق کسی بود که خدا را نمی‌شناخت، یا گمان آن دوزخ جایی از او را نمی‌سوزاند، به خدا سوگند آنرا نموده‌ام که امام حسین (ع) را زیارت کرده بودم و به حج نرفته بوده.

پس امام (ع) به من فرمودند: تو که به مرا امام حسین (ع) خیلی نزدیک هستی، پس چه چیزی تو را از زیارتش باز می‌دارد؟ چرا آن را رها کرده‌ای؟ ای معاویه!

عرضه داشتم: فدایت شوم! نمی‌دانستم که این امر، تا به این اندازه اهمیت دارد.

امام (ع) فرمود: ای معاویه! آنان که در آسمان برای زائران امام حسین (ع) دعا می‌کنند، بیش‌تر از کسانی هستند که در زمین برای آنان دعا می‌نمایند.

ای معاویه! زیارت او را رها نکن؛ زیرا هر که زیارت آن حضرت علیه السلام را رها کند، به اندازه‌ای حسرت خواهد خورد که آرزو می‌کند ای کاش قبرش در نزدش می‌بود.

آیا دوست نداری خداوند پیکر و تن تو را در زمره گروهی بداند که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و علی و فاطمه و ائمه علیهم السلام آنان را دعا می‌فرمایند؟

آیا دوست نداری که فردا از آمرزیده شدگانی باشی که گناه گذشته و آن سالستان بخشیده شده است؟

آیا دوست نداری که فردا در زمره کسانی باشی که فرشتگان با آنان دست می‌دهند؟

آیا دوست نداری فردا در زمره کسانی باشی که گناهی ندارند تا مورد تعقیب قرار گیرند؟

آیا دوست نداری که فردا در زمره کسانی باشی که با پیامبر خدا صلی الله علیه و آله دست می‌دهند؟^۱

۱. وسائل الشیعه: ج ۱۴ ص ۴۱۲.

□ پس از بیان متن حدیث، آن را فرازبندی شده برای آنان می‌نویسم:

۱. بیان یلندی مقام و منزلت اهل بیت :

«ای آن‌که ما را به کرامت خود اختصاص دادی، و جانشینی (پیامبر ﷺ) را تنها به ما سپردی، و به ما عده شفاعت دادی، و علم گذشته و آینده را به ما ارزانی فرمودی، و آسمانی گرهی از مردمان را شیفته ما ساختی.»

۲. دعا برای زائران

«من و برادرانم و زیارت‌کنندگان قبر امام حسین (ع) را ببخشای.»

۳. نیت (و انگیزه) زائران

«آن‌ان که به سبب اشتیاق در نیکی به ما و امید به پاداش‌هایی که

به خاطر دوستی و پیوند با ما نزد توست و برای شادمان نمودن پیامبر تو به و پذیرفتن فرمان ما و خشمگین ساختن دشمنان ما».

۵. خصلت زائران

«دارایی خویش را انفاق نموده، به سوی ما رهسپار شده اند».

۵. زائران

«و این کار، خشنودی تو را می جویند».

۶. دعا برای این دسته از زائران

«پس آنان را از جانب ما به رضایت و خشنودی خود پاداش ده، شب و روز، اینان را حفظ نم و در غیابشان، خانواده و فرزندان آنان را به نیکویی ببین، هر کس، همراه آنان باش و شرّ هر گردنکش خمیره سر و هر آفة بده ناتوان و توانمند و شرّ شیطان های انس و جنّ را از آنان دور فرما، و به خاطر غربت از وطن هایشان و برگزیدن ما بر فرزندان و خوارانها، متگانشان برترین پاداشی را که آرزو دارند به آنان عطا بفرما».

۷. ناصبی ها و زائران

«خداوند! دشمنان ما سفر زیارت را بر آنها عیب می گیرند».

۸. عزم و اراده زائران

«و این خرده گیری دشمنان، آنان را از راهسپاری به سوی ما

باز نداشته است، و برای مخالفت با دشمنان ما حرکت می‌کنند».

۹. دعا برای تک‌تک اعضای زائران

«پس بر رخسارهایی که آفتاب رنگش را دگرگون ساخته
رحمت فرما و بر این گونه‌ها که بر روی گودال (مزار) امام
نسیب شده‌اند، رحمت فرما و بر این چشم‌ها که به خاطر
مهرورزی ما اشکبار شده رحمت کن و بر این دل‌ها که برای ما
بی‌تاب و بی‌قرار است رحمت فرما».

۱۰. فریاد (و شیون) زائران

«و بر این فریادها (و شیون‌ها) که برای ما سر می‌دهند رحمت
فرست».

۱۱. زائران، امانت امام «نزد پروردگار»

«خداوند! این جان‌ها و پیکرها را به تو می‌سپارم تا در روز
تشنگی از حوض کوثر به آنها وفا کنی و سیرایشان کنی».

۱۲. عظمت مقام زیارت

«پس امام پیوسته در سجده این دعا را زمزمه می‌فرمود،
سپس آنگاه که دعایش را به پایان برد عرض کردم: فدایت گردم!
اگر این دعایی را که از شما شنیدم در حق کسی بود که خدا را
نمی‌شناخت، بی‌گمان آتش دوزخ جایی از او را نمی‌سوزاند. به